

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

10 In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me à ma[n]datis tuis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

ascendis super equos tuos, & quadrigæ tuæ saluatio. Ipse enim & regis, & saluas.
 O Sapiencia, quæ attingis à fine vsque ad finem fortiter (in instituendis, & continendis rebus) & disponis omnia suauiter in beandis, & ordinandis affectibus, dirige actus nostros, prout nostra temporalis necessitas poscit, & dispone affectus nostros, prout tua veritas æterna requirit: vt possit vnusquisque nostrum securè in te gloriari, & dicere, Quia ordinauit in me caritatem.

*Habac. 3.
Sap. 1.*

*Bern. ser.
50. in
Cam.*

Cam. 2.

10 In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me à mandatis tuis.

Quid sit in toto corde exquirere, dictū est supra in illud, Beati, qui scrutantur testimonia eius: in toto corde exquirunt eum. Sed quod dicit, Ne repellas me à mandatis tuis, durum sonat, nisi rectè intelligatur. Quomodo enim repellat à mandatis, qui legem ideo talit, vt secundum eam viueremus? & mandata sua mandauit custodiri nimis? Nec modo illuminat docendo, sed allicit promittendo, roborat confortando, applicat trahendo? Sed videlicet miseria conditionis nostræ exprimitur, infirmitas declaratur. Dum enim ab alio impellimur, repellimur à mandatis. Non est autem vnus impulsor: impulsor mundus, impulsor Diabolus, *repellens.*

*Multa
nos à mā-
datis Dei
repellens.*

M. 4. impul-

Serm. 85. impulsor homo. Queris, inquit Bernardus, quis homo? quisque sui. Usque adeo autem homo sibi impulsor est, & suimet præcipitator; ut non sit, quod ab alio impulsore formides, si à te ipso proprias contineas manus. Ergo dum impellimur ad concupiscentias, & veterem hominem induimus, distrahimur à mandatis. At-

Deus re- que adeo nisi Dominus sua nos manu, & *pellit non* ab impellentibus protegat, & post se per *adiuuan-* mandata currere faciat, eo ipso, quo nos *do specia-* non applicat, repellere dicitur. Ut, verbi *libus au-* gratia, æger, & paralyticus nisi suauiter *xilijs.* trahatur, & in lectulo ipso porretur, dici poterit à prandio, vel à cœna repelli: cum tamen verè is, qui prandium parauit, & inuitet, & libentissimè cum recepturus sit. Sed non gestasse hominem, repulisse est. O Domine, Domine, cui infirmitas nostra nota est, tu nos protege, tu infirmos porta, tu per tua mandata in odorem

Cant. 1.

unguentorum fac ad te currere: alioqui nisi ipse perduxeris, repelli dicimur. Quo quid miserabilius esse potest? Denique à meridiana luce, quæ omnibus obuia est, tum is, quem carcer obscurus tenet, tum cæcus repellitur. Sana ergo me Domine, & sanabor, saluum me fac, & saluus ero. Trahe post te, ut expeditis passibus ad tua mandata, perque vias eorum, atque curricula ad te demum cum prosperitate perueniam.

Jerem. 14.